

عنوان مقاله:

اثربخشی رفتاردرمانی دیالکتیک بر انگیزه به خودکشی در افراد افسرده

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

اشکان فرجی - دانشجوی کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آشتیان، آشتیان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی رفتار درمانی دیالکتیک بر انگیزه خودکشی افراد افسرده بود. جامعه آماری اینپژوهش شامل کلیه افراد افسرده مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهر خرمآباد در سال ۱۴۰۰ بود که با استفاده از روش نمونه گیری هدفمند، از میان افرادی که نمره بالا در پرسشنامه افکار خودکشی بک در پیشازمون کسب کردند، ۳۰ نفر که دارای ملاک های ورود و خروج بودند، به عنوان نمونه انتخاب شدند. این ۳۰ نفر به طور تصادفی در ۲ گروه ۱۵ نفره‌آزمایش و کنترل گزینش شدند که گروه آزمایش، درمان مبتنی بر شفقت به خود را دریافت کرد و گروه کنترل در لیستانتظار قرار گرفتند. همچنین برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از تحلیل کوواریانس و برای تسریع در نتایج حاصله از نرم افزار spss-۲۱ استفاده شد. نتایج پژوهش حاکی از این بود که رفتار درمانی دیالکتیکی به طور معناداری باعث کاهش انگیزه خودکشی افراد افسرده می‌شود. لذا این روش درمانی، میتواند روشی موثر جهت کاهش گرایش افراد افسرده به خودکشی شود.

كلمات کلیدی:

رفتاردرمانی دیالکتیک، انگیزه خودکشی، افراد افسرده

لينك ثابت مقاله در پايگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1978878>

